

Delphine Lecompte

Circus

DE MESSENWERPER KENT MIJN SILHOUET BINDELINGS

Ik ben de assistente van de messenwerper
Als je denkt dat ik vóór een optreden nooit ruziemaak
Met hem dan onderschat je mijn doodsverachting
De messenwerper heeft mij drie jaar geleden naakt gevonden
Tussen een ontaarde astronoom en een gokverslaafde baron.

Na de avondvoorstellingen drink ik rum op onze enige circusolifant
Zijn huid ruikt naar de vrouw die me leerde lezen
Ze heette Marijke en wenste dat ze krullen had
Ze was getrouwd met een onvindingrijke ambulancier
Die wenste dat ze Wendy heette en krullen had
Ik weet niet meer hoe de ambulancier heette
Hij was kaal en angstaanjagend geurloos.

De messenwerper zegt dat ik een goede assistente ben
Het is niet moeilijk
Het houdt niets in
Het is vernederend noch verlichtend
Wanneer we ruziemaken vóór een optreden
Gaat het vaak over mijn pailletten
De messenwerper zegt dat ze hem verblinden.

Ik ben de assistente van de messenwerper
Gisteren zag ik Marijke zitten in het publiek
Tussen de gokverslaafde baron en haar kale ambulancier
De baron zat toevallig naast haar
De ambulancier opzettelijk
Ze zag er doof en geniepig uit
Toen ik 's avonds op de circusolifant zat
Rook zijn huid naar de ooghoekzalf van de baron.

DE LAATSTE VERDWIJNTRUC VAN DE GOOCHELAAR

Mijn nicht streelt de duif
Die de goochelact heeft overleefd
De goochelaar is haar schoonvader
Hij begeert haar matig
De duif kirt als een kleuter naast zijn eerste brand.

Mijn eerste brandstichting was een zetel
Het was de zetel waarin mijn grootvader dagdroomde
Over de knedende vingers van voluptueuze garnalenpelsters
En soms over de klauwende tenen van graatmagere misdaadschrijfsters
De zetel ging luider dan een verstoten lam mekkert in vlammen op.

De goochelaar kust mijn nicht
Met een tong die hij heeft laten splijten
In de achterkamer van een kopieerwinkel in Saigon
Na de gespleten tongkus aait mijn nicht de duif kapot
Ze zegt altijd kapot
Wanneer ze dood of teleurgesteld bedoelt
De duif is dood.

Ik ben teleurgesteld in mijn laatste brandstichting
Het waren zware gordijnen
Ik had veel kabaal en nieuwtestamentische kleuren verwacht
Wat ik kreeg was rood, geel, zwart
En het gemopper van een stofzuigingenieur
Die op een cruciaal moment wordt opgebeld door zijn oudste zoon
Hij meldt hem de zorgwekkende anemie van zijn grasmaaibedrijf.

De duif is dood
En ik ben niet kapot
Wanneer ik verneem dat de goochelaar
Door mijn nicht is vermoord
In de achterkamer van de kopieerwinkel in Saigon
Geeft ze zijn tong in een kruimeldiefdoos opgeborgen
Af aan de olijke uitbater die er wel raad mee weet.